

Pavučince podrodu *Telamonia* na výškovém gradientu jihočeských vrchovišť

Cílem předložené práce bylo získat základní data o taxonomicky velmi obtížné skupině pavučinců vyskytujících se na rašeliništích, která jsme s mykologickým týmem Katedry botaniky PřF JU studovali v rámci ukončeného grantu „Obnova biodiverzity narušených rašelinišť jako základ pro obnovu jejich budoucích ekosystémových funkcí a služeb (GAČR 31-19-15031S)“. Zatímco s podrodem *Dermocybe* jsme se v rámci možností i díky dřívější práci M. Berana (Beran 2003) nějak vypořádali, bylo jasné, že bez detailnějšího zaměření nebude interpretace dat o podrodu *Telamonia* možná. V tomto momentě se v našem týmu koncem září 2021 objevil Štěpán a chtěl se ve své diplomové práci věnovat nějaké skupině hub.

Během týdne jsme upřesnili téma, ale než se upravilo povolení a vyrazilo do terénu, pavučince přestaly růst. Naštěstí průběh podzimu roku 2022 byl o poznání příznivější a Štěpánovi se podařilo nasbírat rozumné množství materiálu. Nutno dodat, že za předloženou práci jsou hodiny práce v terénu, prodírání se klečí a brodění zatopenými částmi lokalit, jejichž výsledkem byl často jen nález pár omrzlých neurčitelných nahnilých objektů. To, že výsledný materiál nebyl dostatečný k zodpovězení ekologických otázek, mě poněkud překvapilo, protože když jsem se na rašeliništích zabývala podrodem *Dermocybe*, měla jsem pocit, že se mi všude pletou plodnice podrodu *Telamonia*. Ovšem po dvou společných návštěvách rašelinišť se Štěpánem jsem nabyla naprosto opačného pocitu, což potvrzuje buď zákon schválnosti, nebo nutnost spoléhat se na vědecky získaná data. U obou skupin pavučinců bohužel platí, že většina vyskytujících se plodnic není v optimálním stavu k určení (chybí mladá stádia) a to se zhoršuje koncem sezóny, tj. místy již od poloviny září. To způsobilo, že se spíše ekologicky zadaná práce změnila na převážně taxonomickou, což z mého pohledu nijak nevadí.

Štěpán pracoval velmi samostatně, a to jak v terénu, tak v laboratoři i při finálním zpracování dat. Jak už to u prací podobného typu bývá, nedostatek času ze strany školitelky i studenta způsobil, že v práci zůstaly drobné nedostatky, které nechám na posouzení oponentům. Z praktického hlediska bych ocenila více fotek plodnic častěji sbíraných druhů, aby si čtenář udělal lepší představu o jejich variabilitě.

Obecně jsem velmi příjemně překvapena, kolik užitečné práce je možné udělat prakticky za rok v obtížné skupině hub, pokud se realisticky vymezí téma, je dostatek prostředků na sekvenování materiálu a štěstí na sezónu. Základem úspěchu je ovšem motivovaný student s taxonomickým citem, což Štěpán v předložené práci jednoznačně prokázal. Věřím, že alespoň některé z objevených druhů ve spolupráci s autory jejich nepojmenovaných sekvencí v blízké době popíšeme v připravované publikaci a další autorem získané sekvence budou sloužit ostatním mykologům zabývajících se podrodem *Telamonia* či mykobiotou rašelinišť.

Práce jednoznačně přispěla k poznání diverzity skupiny na jihočeských rašeliništích, splňuje požadavky kladené na diplomové práce na PřF JU a doporučuji ji k obhajobě.

V Českých Budějovicích, 15.5.2023

Martina Vašutová
Katedra botaniky PřF JU
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích